

[Aage Frandsen.]

„Arbejderne eller deres tillidsmænd har fri adgang til at gøre anmeldelse til arbejdstilsynet om mangler eller uoverensstemmelser med loven i den virksomhed, hvori de er beskæftiget, men mangelen eller uoverensstemmelsen bør dog i almindelighed først søges afhjulpet ved henvendelse til arbejdsgiveren eller dennes repræsentant. Sådanne anmeldelser skal betragtes som strengt fortrolig, og den tilsynsførende må ikke over for arbejdsgiveren eller hans repræsentant tilkendegive, at et tilsynsbesøg foretages som følge af en indgået klage.“

Hvis arbejderne eller deres tillidsrepræsentanter har grund til at frygte, at en henvendelse til arbejdstilsynet kan medføre, at arbejdsgiveren får meddelelse om en sådan henvendelse, som det er sket i det omtalte tilfælde i Århus, vil arbejdstilsynet ikke kunne være til megen støtte for arbejderne.

Arbejdsminister *Johan Philipsens* svar (23. juli 1974):

Efter § 50 i lov om almindelig arbejderbeskyttelse har arbejdere og deres tillidsmænd fri adgang til at gøre anmeldelse til arbejdstilsynet om mangler eller uoverensstemmelser med loven i den virksomhed, hvori de er beskæftiget, alene med den begrænsning, at mangelen eller uoverensstemmelsen i *almindelighed* først bør søges afhjulpet ved henvendelse til arbejdsgiveren eller dennes repræsentant.

I virksomheder, hvor der efter reglerne i arbejdsministeriets bekendtgørelse af 15. juni 1973 om internt sikkerhedsarbejde på virksomheder er valgt sikkerhedsrepræsentant, vil det være naturligt og ofte hensigtsmæssigt, at arbejderen først henvender sig til sikkerhedsrepræsentanten. Sikkerhedsrepræsentanten er beskyttet imod afskedigelse og anden forringelse af sine forhold på samme måde som tillidsmænd inden for vedkommende eller tilsvarende faglige områder, jfr. bekendtgørelsens § 8, stk. 3.

Det er imidlertid op til klageren selv at afgøre, om han vil gå direkte til arbejdstilsynet.

En sådan anmeldelse til arbejdstilsynet skal betragtes som strengt fortrolig, og den tilsynsførende må ikke over for arbejdsgiveren eller hans repræsentant tilkendegive, at

et tilsynsbesøg foretages som følge af en indgået klage.

Ifølge arbejdstilsynets praksis bliver alle modtagne anmeldelser om mangler eller uoverensstemmelser med loven undersøgt af kredsen, selv om klageren er anonym, og selv om klagen ikke er konkretiseret.

Direktoratet er samtidig hermed anmodet om at indskærpe reglerne over for de tilsynsførende.

Med hensyn til den konkrete sag fra Århus, der henvises til i begrundelsen for spørgsmålet, kan jeg oplyse, at den af direktoratet for arbejdstilsynet er taget op til nærmere undersøgelse på grundlag af en henvendelse fra Dansk Arbejdsmands- og Specialarbejder Forbund. Når direktoratets afgørelse foreligger, kan den eventuelt af de berørte parter indbringes for arbejdsministeren i medfør af § 56, stk. 2, i loven om almindelig arbejderbeskyttelse.

Af *Maigaard* (SF) til finansministeren (10. juli 1974):

„Hvilke retningslinjer har regeringen udstukket for de danske embedsmænd, som i EF-Ministerrådets sekretariat deltager i forberedelsen af den fælles EF-moms?“

(Spm. nr. 316).

Begrundelse.

EFs Kommission har udarbejdet et direktivforslag, hvis formål er at harmonisere opbygningen af merværdiafgiften i de 9 medlemslande. Forslaget er behandlet i Europa-Parlamentet og bearbejdes nu i EF-Ministerrådets sekretariat. I dette arbejde deltager danske embedsmænd fra tolddepartementet. De retningslinjer, regeringen har udstukket for disse embedsmænds arbejde, ønskes derfor oplyst. Oplysningerne bør ikke mindst vedrøre spørgsmål som regeringens syn såvel på merværdiafgiftspligtens udstrækning, herunder problemerne omkring de grupper, der i dag ikke er afgiftspligtige, men som vil blive det, hvis kommissionens forslag vedtages, som på tankerne om forskellige momsafgiftssatser og tilknytningen til EFs „egne indtægter“. Som bekendt er det tanken, at EF skal have 1 pct. af den fælles moms.